

hvilket skete. Forinden havde Vidnet dog set Inspektionsbetjent Nr. 43 Sørensen hindre en ung Pige i at smutte over Jernbaneoverskæringen, idet han greb hende i Armen og førte hende tilbage. Vidnet saa, at Inspektionsbetjent Sørensen to Gange kort efter hinanden udførte samme Handling, men Vidnet kan ikke med Bestemthed sige, om det var samme Person, det begge Gange drejede sig om, og han, der har haft Lejlighed til at tage Emilie Rasmussen i Øjesyn, kan heller ikke med absolut Bestemthed genkende hende som den af ham omforklarede unge Pige, men Vidnet tvivler ikke om, at det er hende, og at det var hende, der begge Gange med ganske kort Mellemrum forsøgte at trænge sig over Jernbaneoverskæringen.

Derimod kan Vidnet med absolut Bestemthed erklære, at Inspektionsbetjent Sørensen ikke benyttede sin Stav til Slag ved nogen af de omforklarede Lejligheder, og Vidnet kan med samme Bestemthed erklære, at Staven heller ikke blev benyttet til Slag, efter at Bommene vare gaaede ned, hverken overfor den unge Pige eller nogen anden.

Der er flere Vidner, der forklare absolut paa samme Maade. Jeg maa tage et endnu, der maa antages for særlig villigt i Relation til Emilie Rasmussen, fordi hun er Veninde til Emilie Rasmussen: „hun tilføjer, at hun ikke har set nogen af Betjentene benytte Stavene til Slag ved den paagældende Lejlighed, de bleve kun brugte som Trusel overfor Mængden. Komparentinden stod paa samme Side af Bommene som Betjentene, lige ved Bommene paa Fortovet paa Sofievejssiden. Hun havde et godt Overblik over Situationen og erklærer det for urigtigt, hvis nogen vil gøre gældende, at Betjentene have brugt Stavene til Slag. Hun bemærker, at hun kender Emilie Rasmussen godt gennem et Tidsrum af ca. 5 Maaneder. De have staaet i Forening sammen og ere komne en Del sammen. Hun erklærer, at Emilie Rasmussen har fortalt hende en Mængde, som ikke stemmer med de virkelige Forhold, og hun anser Emilie Rasmussen for at være i høj Grad pjattet og uvederhæftig. Komparentinden nærer ikke et Øjeblik Tvivl om, at det er en Historie, Emilie Rasmussen har lavet, naar hun sigter Politiet for at have slaet hende med Staven ved den paagældende Lejlighed.“

Saa er der 13 Vidneforklaringer, som jeg ikke skal trætte det høje Ting med at læse op. De vidne allesammen, at de ikke have set Betjentene slaa med Stavene, og

det er for letkøbt et Argument, naar det ærede Medlem fra Stege (Jessen) vil sige: hvorfor nøjes egentlig Forhørsdommeren med 20 Vidner, han kunde jo lige saa godt tage 2,000, som ikke have set Betjentene slaa med Stavene. Naar vi skulle diskutere denne Sag i Alvor, maa vi kun tale om de Personer, som have været til Stede og have overværet det, og der spiller det jo nok en Rolle, hvad 20 Vidner sige. Men jeg vil tage to, som ikke kunne siges at være venlig stemte mod Betjentene — skulde man paa Forhaand synes — nemlig de to Læredrenge, der fik denne Lussing. Af dem siger den ene: „Vidnet, der stod i første Række“ — ja, det er sikkert nok, ellers kunde han jo ikke have faaet dette Slag — „ved Siden af Mekanikerlærling Dyrborg og i umiddelbar Nærhed af Emilie Rasmussen, kom nu selv i Konflikt med Politiet og fik af Politibetjent Nr. 52 Knudsen en Lussing. Politibetjent Knudsen havde ikke Staven fremme.“ Betjentene stak nemlig Stavene ind, den Gang Bommen var gaaet ned, sigede de. „Dyrborg fik ogsaa en Lussing af Politibetjent Knudsen. Vidnet hørte Emilie Rasmussen udsælde Inspektionsbetjent Nr. 43 Sørensen for „Idiot“, og han mener, at denne Udtalelse faldt, da Sørensen skubbede hende tilbage. Vidnet har ikke til noget Tidspunkt set Inspektionsbetjent Nr. 43 Sørensen slaa Emilie Rasmussen, men han hørte, at der var Folk, der sagde, at hun var bleven slaaet. Vidnet erklærer, at det ved den paagældende Lejlighed har set nogle af Betjentene bruge Stavene til Slag, men han kan ikke udtale sig om, hvem af Betjentene der slog, saa lidt som om, hvem der blev ramt, og hvor de bleve ramte.“

Det var hans Forklaring. Men nu kommer hans Kollega, som han er sammen med, og hans Forklaring stemmer ikke med dette Vidnes. Han siger i Forhøret, at han fastholder sin Forklaring til Rapporten, og tilføjer, „at han blev til Stede lige indtil det Øjeblik, da han saa Emilie Rasmussen tilligemed sin Moder staa og tale med Inspektionsbetjent Nr. 43 Sørensen, efter at Bommene paa ny vare gaaede op“ — altsaa efter, at hun skulde have faaet Slaget. „Vidnet kan under Eds Tilbud erklære, at Inspektionsbetjent Nr. 43 Sørensen ikke, saa længe Vidnet var til Stede, har slaaet Emilie Rasmussen, saa lidt som noget andet Menneske.“ Han stod altsaa ved Siden af ham og har ikke set noget Slag blive tilføjet nogen.

Men nu komme de Vidner, der have set noget andet. Der er der først et